

DOMNULE PRESEDINTE

Subsemnatul **CIOACA CONSTANTIN CRISTIAN**,

CNP ..., fiul lui Emil si Floarea, nascut la 1.05.1976, domiciliat in Pitesti str, judetul Arges, aflat in prezent in Penitenciarul Colibasi-Arges ,
prin, avocat ales Maria Vasii, avocat in cadrul Baroului Hunedoara-, posesor al legitimatiei nr 98 /1999, cu o vechime in profesie de 15 ani in profesia de avocat ,

In temeiul art 436 alin 1 lit b Cod procedura penala ,

DECLAR RECURS IN CASATIE

impotriva Deciziei penale nr 358 /A/ 18 iunie 2014 pronuntata de Curtea de Apel Pitesti in dosarul penal nr 1252/109/2013, comunicata mie la data de 6 octombrie 2014.

Precizez ca hotararea nu face parte din categoria hotararilor ce nu pot fi atacate cu recurs in casatie .

Recursul in casatie vizeaza atat latura penala cat si latura civila a cauzei si se intemeiaza pe urmatoarele cazuri de casatie :

1. Am fost condamnat pentru o fapta care **nu este prevazuta de legea penala** – caz de recurs in casatie prevazut de art **438 alin 1 pct 7** Noul Cod de procedura penala ;
2. S-au aplicat **pedepse in alte limite decat cele prevazute de lege** , caz de recurs in casatie prevazut de art **438 alin 1 pct 12** Noul cod de procedura penala ;

ANALIZA CAZURILOR DE RECURS IN CASATIE :

1. **Am fost condamnat pentru o fapta care nu este prevazuta de legea penala** – caz de recurs in casatie prevazut de art 438 alin 1 pct 7 Noul Cod de procedura penala ;

Acest caz de recurs in casatie a fost invocat in cursul judecarii apelului in sa instanta a respins aceasta aparare .

Raportat la acest caz de recurs in casatie va solicit a constata ca cererea indeplineste conditiile prevazute de art 434-438 Cpp si ca atare sa dispuneti prin incheiere **admiterea in principiu a cererii de recurs in casatie** si sa trimiteti cauza in vederea judecarii recursului in casatie .

In conformitate cu prevederile art 441 Cpp **va solicit a suspenda executarea hotararii pana la judecarea recursului in casatie** si sa luati masura **controlului judiciar** , asigurandu-va ca voi respecta conditiile pe care mi-le veti impune in conformitate cu prevederile art 215 alin 1 si 2 Cpp.

Raportat la cazul de recurs in casatie invocat va solicit a verifica in conformitate cu art 447 Cpp **legalitatea hotararii** si **sa dispuneti in conformitate cu prevederile art 448 alin 1 pct 2 lit a Cpp ACHITAREA** mea sub aspectul infractiunii prevazuta de **art 195 rap l art 199 alin 1 Noul Cod penal (fapte nenumite prin dispozitivul hotararii – *individualizate doar prin aratarea articolului de lege mentionat*)**- si a infractiunii prevazuta de **art 383 alin 1 Noul cod penal(fapta nenumita prin dispozitivul hotararii – *individualizate doar prin aratarea articolului de lege mentionat*).**

Va solicit ca in baza cazului de recurs in casatie mentionat – art 438 alin 1 pct 7 Cpp- sa dispuneti in conformitate cu prevederile art 17 alin 2 Cpp , raportat la art 16 alin 1 lit b cpp ACHITAREA cu privire la infractiunea pentru care am fost condamnat .

Sustin incidenta acestui caz de recurs in casatie raportat la urmatoarele imprejurari :

Prin decizia penala nr 358 a Curtii de Apel Pitesti, pronuntata la data de 18 iunie 2014 de Curtea de Apel Pitesti ca instanta de apel , a fost admis apelul Parchetului de pe langa tribunalul Arges, apelul subsemnatului inculpat si apelul partilor civile si a fost modificata hotararea primei instante, a

Tribunalului Arges, si, in apel, **s-a procedat la schimbarea incadrarii juridice** a faptei pentru care prima instanta m-a condamnat , si rejudecand , s-a facut aplicarea prevederilor art 5 din noul Cod penal si in baza art 386 alin 1 Noul Cod de procedura **penala s-a schimbat incadrarea juridica a faptelor**, din infractiunile prevazute de art 174, 175 alin 1 lit c Cod penal anterior **in infractiunea prev de art 195 rap la art 199 alin 1 noul cod penal .**

Pentru aceasta infractiune instanta de apel m-a condamnat la pedeapsa de 15 ani inchisoare si 5 ani interzicerea drepturilor prevazute de art 66 alin 1 lit a,b, d, e, f si h din Noul Cod Penal .

Fata de aceasta condamnare este incident cazul de recurs in casatie prevazut de art 438 alin 1 pct 7 Cpp.

Desi **NENUMITA infractiunea** pentru care am fost condamnat , examinand textul de lege mentionat – art 195 rap la art 199 alin 1 Noul cod penal- observam ca **fapta descrisa in considerentele hotararii nu poate fi suprapusa pe norma incriminatoare-** norma pe care si-a fundamnetat instanta hotararea de condamanre (art 195, 199 noul cod penal).

NORMA INCRIMINATOARE :

Art 195 Noul cod penal :

Art. 195

Lovirile sau vătămările cauzatoare de moarte

Dacă vreuna dintre faptele prevăzute în art. 193 și art. 194 a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 6 la 12 ani.

Se observa ca dispozitivu l nu face referire la vreuna din aceste ipoteze cadru-art 193 sau 194 noul cod penal .

Se cuvine insa a le identifica .

Astfel :

Art. 193

Lovirea sau alte violențe

(1) Lovirea sau orice acte de violență cauzatoare de suferințe fizice se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Fapta prin care se produc leziuni traumatice sau este afectată sănătatea unei persoane, a cărei gravitate este evaluată prin zile de îngrijiri medicale de cel mult 90 de zile, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani sau cu amendă.

(3) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 194

Vătămarea corporală

(1) Fapta prevăzută în art. 193, care a cauzat vreuna dintre următoarele consecințe:

- a) o infirmitate;
- b) leziuni traumatice sau afectarea sănătății unei persoane, care au necesitat, pentru vindecare, mai mult de 90 de zile de îngrijiri medicale;
- c) un prejudiciu estetic grav și permanent;
- d) avortul;
- e) punerea în primejdie a vieții persoanei,

se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

(2) Când fapta a fost săvârșită în scopul producerii uneia dintre consecințele prevăzute în alin. (1) lit. a), lit. b) și lit. c), pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani.

(3) Tentativa la infracțiunea prevăzută în alin. (2) se pedepsește.

Art. 199

Violența în familie

(1) Dacă faptele prevăzute în art. 188, art. 189 și art. 193-195 sunt săvârșite asupra unui membru de familie, maximul special al pedepsei prevăzute de lege se majorează cu o pătrime.

(2) În cazul infracțiunilor prevăzute în art. 193 și art. 196 săvârșite asupra unui membru de familie, acțiunea penală poate fi pusă în mișcare și din oficiu.

Împăcarea înlătură răspunderea penală.

Detalii: <http://legeaz.net/noul-cod-penal/art-199>

RAPORTAT LA ACESTE NORME LEGALE se impune a observa următoarele aspecte :

Prin hotararea Curtii de Apel Pitesti a carei legalitate sunteti imputerniciti de lege sa o examinati am fost condamnat la 15 ani inchisoare apreciindu-se ca am savarsit infractiunile mentionate in aceste texte de lege .

Verificand considerentele hotararii **identificam starea de fapt ce se prezuma a fi fost socotita de catre instanta ca temei pentru condamnarea mea** raportat la aceste texte de lege mentionate in dispozitiv .

Astfel , la ***fila 46 a hotararii instantei de apel*** , la capitolul IV ***incadararea juridica a faptelor***, instanta precizeaza :

Pozitia subiectiva a inculpatului in ceea ce priveste fapta de lovire a victimei, cu consecinta decesului acesteia, nu poate rezulta, dat fiind specificul cauzei, decat din activitatea materiala, obiectiva, desfasurata de acesta .

Pentru ca aceasta activitate sa fie revelatorie, in conditiile in care nu exista o declaratie in acest sens a inculpatului si nu s-a descoperit cadavrul victimei, trebuie coroborata si cu alte fapte si imprejurari ce rezulta din ansamblul materialului probator . Aceasta analiza a formei de vinovatie a infractorului se impune , intrucat cazul de speta este atipic , ca urmare a ascunderii cadavrului si a altor urme ale faptei , cat si lipsei unui raport de necropsie , care sa confirme in detaliu intensitatea loviturilor sau regiunile corpului vizate de loviturile aplicate .

Acesta este fundamentul logico-juridic pe care judecatorii instantei de apel au PREZUMAT o stare de fapt care sa se suprapuna in abstract cu norma incriminatoare .

Aceasta maniera de apreciere a faptelor este interzisa de lege .

Judecatorii recunosc ca :

- **Nu exista corpul presupusei victime-** element esential al infractiunilor de lovire/ vatamare corporala/ lovituri cauzatoare de moarte
- **Nu exista un raport de necropsie**
- **Nu exista nici o imprejurare obiectiva care sa faca reala si certa imprejurarea ca asupra corpului unei persoane in viata am exercitat acte de violenta**
- **Nu exista nici o imprejurare reala si obiectiva care sa confirme modalitatea de exercitare a violentei asupra unei fiinte umane /asupra pretinsei victime**

- Nu exista nici o imprejurare reala care sa confirme ca am folosit un obiect vulnerant si care ar fi acel obiect folosit- anchetorii au adus in discutie ipotetica folosirea pumnului ca obiect vulnerant –iar judecatorul primei instante a facut vorbire despre un cutit – sub acest aspect judecatorii instantei de apel precizeaza – pag 47 :

Pagina 47 hotararea instantei de apel :

In acest sens trebuie observat ca probele administrate nu sustin ipoteza ca inculpatul ar fi aplicat sotiei sale foarte multe lovituri , de o asemenea maniera si intensitate incat sa reflecte intenti de a o ucide.

Daca astfel s-ar fi petrecut evenimentele dintre soti , ar fi fost imposibil ca zgomotele produse in timpul unei gresiuni de o asemenea maniera sa nu fie auzite si sa nu alarmeze atat pe vecini , cat si pe copilul care dormea, potrivit declaratiei inculpatului, chiar in incapere.Or, acest lucru nu s-a intamplat, desi era oora foarte tarzie, iar martorii Chetea , vecinii din apartamentul de sub cel al familiei Cioaca –Ghinescu, au precizat ca au auzit doar o bufnitura, asemanatoare celei facute de un corp lovindu-se.

Totodata, Curtea retine ca nici urmele de sange identificate ca fiind ale victimei nu sustin pe deplin o astfel de ipoteza. Desi s-au gasit mai multe urme nu numai in dormitorul matrimonial, ci si in baia de serviciu, existand obiecte cu astfel de urme si in locuri diferite si destul de distantate in incapere(de ex., pe partea interioara a usii dormitorului, respectiv pe sticluta de parfum de pe noptiera de langa pat, pe peretele dintre dormitor si usa baii de serviciu , etc), numarul urmelor de sange si locatia lor nu sunt elemente suficiente pe baza carora sa se poata stabili cert ca au fost produse in mod direct ca urmare a exercitarii unor mutiple actiuni de lovire de catre inculpat asupra corpului sotiei .

FATA DE INSASI ACEASTA PREZENTARE A STARII DE FAPT FACUTA DE CATRE INSTANTA se observa ca este exclusa ipoteza normei incriminatoare pe baza careia s-a pronuntat condamnarea mea .

Fapta prevazuta de lege in norma incriminatoare pentru care am fost condamnat de catre instanta de apel – lovituri cauzatoare de moarte – presupune existenta in starea fapt a urmatoarelor elemente constitutive ale

infrațiunii definite de însăși norma incriminătoare și definite ca atare de doctrina penală :

- Una din faptele prevăzute de art 193, 194 cod penal – respectiv –**lovirea/ orice acte de violență –identificabile în materialitatea lor**
- **Existența unor leziuni traumatice** asupra unei persoane-subiect pasiv în cauză
- **Existența unui raport de evaluare a leziunilor/ vătămării corporale/ decesului** – prin act medico-legal emis de instituția de specialitate competentă

DOCTRINA ÎN MATERIA FAPTEI PENTRU CARE AM FOST CONDAMNAT – **doctrina ce confirmă cazul de recurs în casărie –prin aceea că *fapta pusă în sarcina mea nu se regăsește în norma incriminătoare și nici în doctrina în materie***

CONDIȚII PREEXISTENTE pentru infracțiunea de lovituri cauzatoare de moarte :

a) Obiectul juridic. Infracțiunile de lovire sau vătămare a integrității corporale sau a sănătății persoanei au ca obiect juridic relațiile sociale referitoare la dreptul fiecărei persoane la integritate corporală și sănătate

b) Obiectul material constă în **corpul persoanei împotriva căreia s-a săvârșit infracțiunea**. Cunoașterea obiectului material ajută la justa încadrare juridică a faptei.

c) Subiectul activ al infracțiunilor din această categorie poate fi orice persoană. În mod implicit, prin particularizarea subiectului pasiv la unele variante agravante [art.180 alin.(1^a) și alin. (2^a); art. 181 alin. (1^a) – unde este vorba despre fapte săvârșite asupra membrilor familiei] și subiectul activ devine circumstanțiat, fiind vorba de de persoana care are calitate de soț sau rudă apropiată, în raport cu victima.

d) Subiectul pasiv este, în principiu, ne circumstanțiat. După modificările aduse acestei secțiuni a Codului penal prin Legea nr. 197/2000, la articolele 180 și 181 au apărut variante agravante la care subiectul pasiv este circumstanțiat, fiind vorba în aceste cazuri despre faptele comise asupra membrilor familiei.

CONȚINUTUL CONSTITUTIV

a) **Latura obiectivă.** Infracțiunile de lovire și vătămare a integrității corporale sau a sănătății se realizează **prin acțiune** (lovire cu un corp dur, înjunghiere etc.), fiind însă posibilă și săvârșirea lor prin inacțiune (neluarea unor măsuri pentru a preveni lovirea sau îmbolnăvirea unei persoane).

Urmarea imediată constă într-o vătămare a integrității corporale sau a sănătății unei persoane, iar raportul de cauzalitate trebuie stabilit, de fiecare dată, între fapta comisă și rezultatul produs, în momentul epuizării acestuia.

b) **Latura subiectivă.** Infracțiunile de loviri sau vătămări a integrității și sănătății persoanei se săvârșesc, de regulă, cu intenție, care poate fi directă sau indirectă. Unele dintre aceste infracțiuni pot fi săvârșite și cu praeterintenție, vătămare corporală gravă (art. 182 C. pen.) sau numai cu praeterintenție, loviturile sau vătămrile cauzatoare de moarte (art. 183 C. pen.) și vătămarea corporală săvârșită din culpă (art. 184 C. pen.).

c) **Tentativa și consumarea.** Tentativa se pedepsește numai în forma agravantă a infracțiunii de vătămare corporală gravă [art. 182 alin. (4) C. pen.], atunci când este posibil. **Consumarea acestor infracțiuni are loc în momentul când se produce rezultatul socialmente periculos.**

Urmarea imediată este cea care dă specificul acestei infracțiuni, aceasta constând în decesul victimei. Așadar, elementul circumstanțial al acestei infracțiuni este dat tocmai de urmarea imediată, moartea victimei.

Legătura de cauzalitate între acțiunea de lovire sau de vătămare corporală și decesul victimei trebuie să fie dovedită.

Examinarea elementelor constitutive ale infracțiunii se va face raportat la o stare de fapt reală și accesibilă sub aspectul evaluării criminalistice .

Astfel, se vor evalua leziunile încadrabile potrivit normei penale in vigoare la data pretinsei fapte cu referire la art. 180 alin. (1) C. pen.¹ - excoriații superficiale, echimoze cu localizări variate - și art. 180 alin. (2) C. pen.² – **plăgi** penetrante sau înțepate profunde, luxații, entorse, contuzii cerebrale minore, fracturi costale, traumatisme dentare, leziuni abdominale fără hemoragie, etc.³ - **neputând produce tocmai de aceea rezultatul letal**, este de presupus prezența **altor factori cauzali** – preexistenți, concomitenți sau ulteriori factorului traumatic declanșator. Prin noțiunea de „acte de violență” – utilizată de art. 180 C. pen.

În situația în care avem de a face cu intervenția unei forțe străine, **lantul cauzal se rupe**.

Apariția unor complicații neprevăzute, **în raport cu gravitatea redusă a leziunilor inițiale**, datorate atitudinii pasive sau chiar refractare a victimei la tratamentul medical (sustragerea de la tratament, fuga din spital, lantul cauzal se rupe, **iar acțiunea victimei devine factor condiție**⁴.

În doctrina medico-legală este dominantă ideea după care în cazul atitudinii refractare a victimei la tratament și a culpei medicale, **nu ar mai exista raport de cauzalitate între traumatismul inițial și deces**, ci numai între evenimentele ulterioare (complicații neprevăzute, fuga victimei din spital, culpa medicală) și deces⁵, **asemenea evenimente neputând fi imputabile subiectului activ al infracțiunii**. În oricare din ipotezele aflate între cele două extreme – leziunile foarte ușoare (care nu necesită îngrijiri medicale) urmate de moarte și leziunile

¹Art. 180. „Lovirea sau alte violențe – (1) Lovirea sau orice acte de violență cauzatoare de suferințe fizice se pedepsesc cu închisoare de la 1 lună la 3 luni sau cu amendă”.

²Art. 180. „Lovirea sau alte violențe – (2) Lovirea sau actele de violență care au pricinuit o vătămare ce necesită pentru vindecare îngrijiri medicale de cel mult 20 de zile se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.”

³Viorel Panaitescu, Metode de investigație în practica medico-legală, Ed. Litera, Bucuresti, 1984, pag. 155.

⁴George Antoniu, Raport de cauzalitate în dreptul penal, Editura Tempus, Bucuresti, 1996 pag. 251.

traumatice foarte grave urmate de moarte -, când se constată existența legături de cauzalitate între acțiunea inițială și rezultatul final, acesta din urmă, tocmai în temeiul legăturii cauzale, **va fi imputat agentului cu titlu de culpă**⁶.

O altă problemă o constituie **raportul de cauzalitate dintre moarte și faptele încadrate la art. 180 C. pen. ca „alte violențe”** – nu loviri.

În stabilirea intenției de a ucide sau numai de a vătăma trebuie avute în vedere mai multe elemente, precum: vârsta victimei, poziția victimei față de inculpat și în decor, gradul de tulburare psihică a victimei la „alte violențe”, precum **și capacitatea făptuitorului de a prevedea acest comportament**.

DELIMITĂRI ÎN RAPORT CU INFRAȚIUNEA DE VĂTĂMARE CORPORALĂ GRAVĂ URMATĂ DE MOARTE

În teoria dreptului penal s-a susținut și se mai susține că deosebirea dintre leziunile cauzatoare de moarte și omor ar consta numai în poziția subiectivă a infractorului. În practică însă, s-a apelat la anumite criterii obiective de distincție: locul aplicării loviturilor, intensitatea și frecvența acestora condițiile în care au fost aplicate, natura mijlocului și instrumentului folosit și aptitudinea acestuia de a provoca moartea, relațiile dintre infractor și victimă⁷.

La determinarea poziției subiective a făptuitorului față de acțiunile sale și urmările acestora, chiar și în situația în care această poziție poate fi dedusă într-o oarecare măsură din însăși materialitatea faptelor, **au o contribuție însemnată**

⁵Gh. Scripcaru, M. Terbancea, Patologie medico-legală, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1978, pag. 482.

⁶Ion Dobrinescu, Infrațiuni contra vieții persoanei, pag. 139.

⁷Vintilă Dongoroz și colab., Drept penal, Partea generală, editia a II-a, Ed. All Beck, București, 2003, pag. 96.

elementele științifice, obiective, ce se stabilesc prin constatările medico-legale⁸.

Cat priveste caracterizarea faptei cu referire la noțiunea de „organ vital”, „**zonă vitală**”, au fost admise ca având caracter „vital” capul, inima, toracele și abdomenul, dar această convingere nu se sprijină pe argumentele strict științifice oferite de științele medicale, ci mai degrabă pe sensurile comune pe care noțiunea de „vital” o reprezintă în limbajul cotidian.

În acest sens, organele de anchetă sunt obligate să stabilească **dacă lovitura a interesat sau nu o zonă vitală a organismului.**

În **calificarea faptei** trebuie avute în vedere **toate împrejurările care au concurat la producerea rezultatului final**, o tratare izolată a acestora neputând conduce decât la **erori de interpretare.**

Potrivit doctrinei, dacă în raport cu moartea victimei **culpa făptuitorului nu poate fi reținută, existând numai intenția de a lovi sau a vătăma**, răspunderea penală a acestuia se va stabili, după caz, pentru lovire sau alte violențe, pentru vătămare corporală sau vătămare corporală gravă. Dacă se reține culpa făptuitorului în raport cu moartea victimei, dar această culpă n-a fost precedată de o acțiune, intenția inițială de a lovi sau a vătăma integritatea corporală a victimei, fapta constituie numai infracțiunea de ucidere din culpă.

Consumarea infracțiunii are loc în momentul producerii morții victimei.

Caracterul progresiv al infracțiunii de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte ridică problema stabilirii datei când această infracțiune a fost săvârșită. Astfel, s-au conturat două opinii: într-o primă opinie se apreciază că data săvârșirii infracțiunii *este aceea a executării activității* de lovire sau vătămare corporală; într-o a doua opinie se apreciază că *data săvârșirii infracțiunii este data la care s-a produs definitiv rezultatul*⁹.

⁸Mircea Ștefănescu, Aspecte practice privind diferențierea infracțiunii de vătămare corporală de tentativa de omor, pag. 84.

Pentru rezolvarea unitară de către instanțele judecătorești a acestei probleme, Plenul fostului Tribunal Suprem, prin Decizia de îndrumare nr. 1/1987, a stabilit că, „în cazurile când legea penală prevede că anumite efecte juridice se produc în raport cu data săvârșirii infracțiunii, prin această expresie se înțelege data actului de executare ce caracterizează latura obiectivă a infracțiunii, iar nu data consumării acesteia prin producerea rezultatului”. Aceeași instanță a stabilit că: „În cazul infracțiunilor a căror existență este condiționată de producerea unui anumit rezultat, data executării de către făptuitor a actelor materiale ce caracterizează latura obiectivă *nu coincide totdeauna cu data producerii rezultatului, deci cu consumarea infracțiunii*”¹⁰.

Momentul săvârșirii infracțiunii trebuie însă identificat cu momentul actului de executare ce caracterizează latura obiectivă a infracțiunii, iar nu cu momentul consumării acesteia.

Potrivit doctrinei **data consumării infracțiunii este data decesului, iar data săvârșirii faptei este data lovirii sau vătămării**¹¹.

Sub acest aspect SINGURA PROBA CERTA ESTE CERTIFICATUL DE DECES SAU RAPORTUL MEDICO-LEGAL DE NECROPSIE.

DOCTRINA IN MATERIE PRIVIND MODALITĂȚILE INFRACTIUNII

Infracțiunea de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte fiind **o faptă derivată din alte fapte**: loviri, acte de violență, vătămări corporale, vătămări corporale simple, vătămări corporale grave, **este susceptibilă de numeroase și variate modalități atât normative** (în raport cu fapta care a produs moartea victimei:

⁹Ilie Pascu, Mirela Gorunescu, Drept penal. Partea specială, ediția a 2-a, Ed. Hamangiu, București, 2009, pag.145.

¹⁰Trib. Suprem, decizia de îndrumare nr. 1/1987, pag. 45.

¹¹Valerian Cioclei, Drept penal. Partea specială, Ed. C.H. Beck, București, 2009, pag. 156.

loviri ușoare sau violențe grave, vătămări trecătoare sau permanente etc.), cât și **faptice** (*în raport cu împrejurările care s-a produs moartea victimei*: starea anterioară a sănătății victimei, moartea intervenită imediat sau la oarecare interval după săvârșirea faptei cauzatoare, concurs de cauze supra venite etc.).

Dacă nu se poate stabili culpa făptuitorului în raport cu moartea victimei, ci numai intenția acestuia în raport cu lovirea sau fapta de vătămare corporală, răspunderea penală se stabilește, după caz, pentru infracțiunea de lovire sau alte violențe, sau pentru infracțiunea de vătămare corporală ori vătămare corporală gravă.

Dacă se stabilește că făptuitorul este în culpă în ceea ce privește moartea victimei, **dar că această culpă nu se suprapune cu intenția sa inițială de a o lovi** sau de a-i produce numai o vătămare a integrității corporale, **fapta constituie infracțiunea de ucidere din culpă.**

Poziția subiectivă a făptuitorului, constând în intenția de a vătăma integritatea corporală ori de a ucide, se stabilește în fiecare caz ***ținându-se seama de instrumentul folosit*** de făptuitor, ***de zona corpului*** unde a fost aplicată lovitura, de ***numărul loviturilor***, de ***intensitatea*** acestora, precum și de ***toate celelalte împrejurări concrete*** în contextul cărora a fost săvârșită fapta¹².

ASPECTE CRIMINALISTICE

Potrivit doctrinei în cazul infracțiunii de lovituri sau vătămări cauzatoare de moarte, ca și în cazul infracțiunii de omor, prin noțiunea de “ loc al faptei “ se înțelege, după caz, următoarele : locul unde s-a consumat episodul principal al faptei, locul unde a fost abandonată victima, locul unde a survenit moartea când acesta nu coincide cu locul agresiunii, căile de acces precum și căile de părăsire etc. Cercetarea la fața locului se va efectua după regulile generale. Sarcinile ce revin lucrătorilor de poliție ajunși primii la fața locului sunt următoarele: identificarea martorilor oculari, a persoanelor suspecte, identificarea și prinderea făptuitorului, conservarea aspectului locului faptei și *interzicerea pătrunderii în câmpul infracțiunii a oricărei persoane ce nu are atribuții pe linia cercetării* la fața locului etc. Organul judiciar va trebui să-și orienteze cercetările potrivit formulei celor „7 întrebări”: ce faptă s-a comis și care este natura ei? unde s-a

¹²Tudorel Toader, Drept penal român. Partea specială, Ed. Hamangiu, București, 2007, pag. 75.

comis fapta? când a fost săvârșită? cine este autorul? cum și în ce mod a săvârșit-o? cu ajutorul cui? în ce scop? La ceste întrebări se mai adaugă, uneori, încă una foarte importantă: cine este victima?¹³

Numai pe baza răspunsurilor la aceste întrebări este posibil să se alcătuiască un probatoriu de natură să reflecte realitatea și permită stabilirea adevărului.

În primă fază trebuie stabilite câteva situații foarte importante în faza începerii cercetării penale. **Stabilirea cauzei și naturii morții** este o problemă la a cărei rezolvare își dau concursul organul de urmărire penală **și medicul legist**; stabilirea locului unde a fost săvârșită infracțiunea este foarte important fiind bogat în urme și date cu privire la împrejurările în care s-a comis fapta; **stabilirea momentului comiterii infracțiunii**; identificarea autorului și a celorlalți participanți la săvârșirea infracțiunii are un rol foarte important în desfășurarea normală a procesului penal; **identificarea victimei** ajută la determinarea cercului de suspecti; **identificarea instrumentelor sau mijloacelor care au servit la săvârșirea infracțiunii** vizează **agentul vulnerant care a cauzat leziuni victimei** cât și celelalte mijloace de care autorul s-a folosit la săvârșirea infracțiunii¹⁴.

Constatarea medico-legală trebuie dispusă de organul de urmărire penală.

În cauza de fata **nu exista nici unul din elementele definiției ale faptei** pentru care am fost condamnat si **nu fost parcurse aceste etape obligatorii de investigare** care sa sustina potrivit normelor legale si potrivit doctrinei aceasta condamnare .

Apreciez ca sunt indreptatit a invoca cazul de recurs in casatie prevazut de art 438 alin pct 7 C pp deoarece fapta de care sunt acuzat nu se regaseste in norma incriminatoare .

¹³Emilian Stanciu, Tratat de criminalistică, ediția a IV-a, Ed. Universul Juridic, București, 2007, pag. 515.

¹⁴Emilian Stanciu, Tratat de criminalistică, ediția a IV-a, rev.si adaug. Bucuresti: Universul Juridic,2007, pag. 516.

Sunt acuzat de lovituri cauzatoare de moarte asupra sotiei mele , fara sa se fi dovedit prin probe certe **ca sotia mea nu mai este in viata**, fara sa existe obiect material al infractiunii- **corpul sotiei mele** , fara sa existe **un obiect vulnerant**, fara sa existe **o prezentare a starii de fapt** prin care sa se emita ipoteze privind **modalitate de cauzare a leziunilor**, locul / **partea din corpul sotiei mele pe care as fi lezat-o** , fara sa stabileasca **cauza si data decesului** .

Potrivit Doctrinei Curtii Europene , in interpretarea art 2 al Conventiei Europene a Drepturilor Fundamentale ale Omului , statului ii revine **OBLIGATIA de a stabili cauzele si imprejurarile mortii** , atunci cand se constata aceasta .

De asemenea , se impune a se observa ca protecția persoanei care a încălcat legea penală este un element de bază al funcției protectoare a dreptului penal.

Contrar aparențelor, dreptul penal modern nu vine doar să legitimeze prerogativa statului de a pedepsi (*jus puniendi*), ci are, în același timp, **rolul de a stabili cadrul în care se poate exercita această prerogativă.**

Dacă în cadrul raportului juridic penal statul are dreptul de a-l trage la răspundere pe infractor, **acest drept nu este unul discreționar**, el neputând fi exercitat **decât în conținutul și limitele prevăzute de lege.**

Infractorul nu poate fi obligat să execute o pedeapsă care nu este prevăzută de lege, nu poate fi tras la răspundere decat pentru o fapta care sa regaseste in continutul unei norme incriminatoare.

Principiul legalității incriminării și pedepsei presupune că nici o faptă nu poate fi considerată ca infracțiune **dacă nu există o lege care să prevadă acest lucru** (*nullum crimen sine lege*) și nici o sancțiune penală nu poate fi aplicată dacă ea nu era prevăzută de lege **pentru fapta comisă** (*nulla poena sine lege*). Legalitatea incriminării și pedepsei apare ca una dintre cele mai importante limitări ale lui *jus puniendi*, ea **reprezentând principala garanție a securității juridice a cetățeanului în fața dreptului penal.**

Potrivit doctrinei, principiul legalității are consecințe practice nemijlocite atât în activitatea de **elaborare a normelor juridice cât și în procesul aplicării acestora.**

Cu alte cuvinte, **principiul se adresează deopotrivă legiuitorului și judecătorului.**

În activitatea jurisdicțională, principiul legalității impune judecătorului două obligatii esențiale: interpretarea strictă a legii penale și interzicerea analogiei (lex stricta), respectiv interzicerea aplicării retroactive a legii (*lex praevia*).

Lex stricta

În ceea ce-l privește pe judecător, principiul legalității incriminării și pedepsei impune două reguli esențiale: ***în dreptul penal analogia este interzisă și respectiv normele dreptului penal sunt de strictă interpretare***.

Analogia în dreptul penal

Analogia presupune extinderea aplicării unei norme penale cu privire la o situație nereglementată expres dar care este asemănătoare cu cea descrisă de norma respectivă.

Aplicarea legii penale prin analogie constituie o atingere adusă securității juridice a cetățeanului și deschide calea spre o aplicare arbitrară a normelor dreptului penal.

În doctrina română se consideră că principiul legalității se opune întotdeauna aplicării legii penale prin analogie. ***Analogia în defavoarea inculpatului (analogia in malam partem) este unanim considerată ca fiind inadmisibilă***. În **jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului** s-a statuat în mod constant că **art.7 din Convenție consacră între altele interdicția aplicării legii penale prin analogie în defavoarea inculpatului**.

In prezenta cauza , **atat acuzatia formulata initial de catre procurori cat si condamnarea pronuntata de Curtea de Apel Pitesti s-au fundamentat pe aprecieri abstracte** ce pot constitui cel mult scenariu pentru tragi-comedie pe tema inventata .

Astfel va rog sa observati cronologia expunerii acuzatiei si astfel **sa verificati daca fapta mea asa cum este prezentata de catre procuror poate fi incadrata in norma penala incriminatoare .**

Impotriva mea procurorii au adus acuzatia ca as fi omorat-o pe sotia mea Ghinescu Elodia Marilena in noaptea de 29-30 august 2007.

In rechizitoriu pagina 10 alin 3 se afirma ca :”dovada faptului ca Ghinescu Elodia marilena este decedata, nefiind o simpla persoana disparuta este data de activitatiile de cautare desfasurate mai bine de 5 ani, coroborate cu mediatizarea fara precedent a disparitiei acesteia, care nu au dus la identificarea vreunui semn de viata autentic, oricat de neinsemnat. In aceste conditii ipoteza potrivit careia victima ar fi plecat voluntar de la domiciliu si ar locui in prezent in alta parte nu poate fi luata in considerare in mod rezonabil”.

De asemenea, se afirma in rechizitoriu : sectiune 2.3.3. „oazia de a comite infractiunea si de a ascunde urmele este analizata prin contrast cu varianta savarsirii ei de catre orice alta persoana”.

Iar in alin 5 se arata: ”nu exista nici un indiciu care sa justifice ipoteza patrunderii in apartamentul conjugal al sotilor Ghinescu a unei alte persoane care sa o ucida pe sotia inculpatului”.

Ipoteza savarsirii infractiunii mai este prezentata si in **pag 26 alin 2**: ”ipoteza nerealista a comiterii faptei de catre orice alta persoana face lipsita de sens ascunderea ulterioara a cadavrului. Majoritatea covarsitoare a cauzrilor de omor urmate de transarea, distrugerea, distrugerea cadavrului (circa 80-90%) se identifica o relatie preexistenta intre victima si agresor. Pe de o parte agresorul spera ca prin ascunderea cadavrului va reusi sa acopere urmele infractiunii, constient fiind de faptul ca va fi unul din principalii suspecti si in al doilea rand exista intotdeauna sentimente reziduale intre victima si agresor, care fac pentru acesta din urma dificil din punct de vedere emotional sa lase cadavrul expus./ Mai mentionam ca studiile de specialitate referitor la rata de probabilitate a ipotezei ca o femeie care a fost victima agresiunilor casnice sa fie in final ucisa de sotul ei formuleaza urmatoarea concluzie: atunci cand o femeie despre care se stie ca era victima agresiunilor sotului sau, este gasita decedata, varianta uciderii acesteia de catre propriul sot este cu 89% mai probabila decat varianta uciderii de catre orice alta persoana.”

Asadar rezultatele statistice si probabilitatea data de sociologi in proportie de 80-90%, pentru depesarea cadavrului si 89 % varianta ca am ucis-o eu, sotul

victimei, variante stabilita statistic in procentul aratat de procuror de 89 % „mai probabila decat varianta uciderii de catre o alta persoana.”

Apreciez ca am deschisa calea recursului in casatie avand in vedere ca aceasta acuzatie nu se poate circumscrie unei fapte definite de legea penala. Impotriva celor afirmate pe baza de prezumtii , legea reprezinta singurul temei al raspunderii penale.

Legea penala prevede explicit care sunt faptele ce constituie infractiuni, care sunt elementele constitutive ale unei infractiuni, care sunt dovezile si mijloacele prin care se administreaza aceste dovezi de catre organul judiciar. Atat legea penala si procesul penal anterior cat si noile reglementari legale, intrate in vigoare dupa 1 februarie 2014, impun conditii imperative de punere sub acuzare a unei persoane, conditii imperative de instrumentare a unei cauze penale , atat in timpul urmaririi penale cat si a judecatii, legea prevede explicit temeiurile legale in baza carora se poate pronunta o hotarare de condamnare.

FATA DE ACESTE CONSIDERENTE,

Apreciez ca am deschisa calea recursului in casatie , in conformitate cu prevederile art 438 alin 1 pct 7 Cpp, fapta de care sunt acuzat si respectiv fapta pentru care am fost condamnat prin decizia penala nr 358 din 18 iunie 2014 a curtii de Apel Pitesti fiind o constructie abstracta . Norma legala incriminatoare cere pentru a ne plasa pe acuzatia de lovituri cauzatoare de moarte ca fapta mea sa fie prezentata concret , faptele sa prezinte elementele constitutive ale infractiunii iar aceste fapte sa fie oglindite in probe certe .

Cum aceste ipoteze nu se regasesc in cauza va solicit a admite recursul in casatie si , cenzurand sub aspectul legalitatii hotararea, sa o desfiintati si sa pronuntati o solutie de achitare a mea sub aspectul infractiunii de care am fost acuzat .

Pentru sustinerea recursului in casatie nu se impun a fi depuse inscrisuri noi . Lucrarile (inscrisurile) necesare solutionarii cauzei se gasesc la dosar.

ANALIZA CAZURILOR DE RECURS IN CASATIE :

2. S-au aplicat **pedepse in alte limite decat cele prevazute de lege** , caz de recurs in casatie prevazut de art **438 alin 1 pct 12** Noul cod de procedura penala ;

Prin prin **Decizia penala nr 358 a Curtii de Apel Pitesti**, pronuntata la data de 18 iunie 2014 de Curtea de Apel Pitesti ca instanta de apel , a fost admis apelul Parchetului de pe langa Tribunalul Arges, apelul subsemnatului inculpat si apelul partilor civile si a fost modificata hotararea primei instante, a Tribunalului Arges, si, in apel, **s-a procedat la schimbarea incadrarii juridice** a faptei pentru care prima instanta m-a condamnat, si rejudecand, s-a facut aplicarea prevederilor art 5 din noul Cod penal si in baza art 386 alin 1 Noul Cod de procedura **penala s-a schimbat incadrarea juridica a faptelor**, din infractiunile prevazute de art 174, 175 alin 1 lit c Cod penal anterior **in infractiunea prev de art 195 rap la art 199 alin 1 noul cod penal** .

Pentru aceasta infractiune instanta de apel m-a condamnat la pedeapsa de 15 ani inchisoare si 5 ani **interzicerea drepturilor** prevazute de art 66 alin 1 lit a,b, d, e, f si h din Noul Cod Penal .

Fata de aceasta condamnare este incident cazul de recurs in casatie prevazut de art 438 alin 1 pct 12 Cpp.

Verificand legalitatea hotararii instantei de apel sub acest caz de promovare a recursului in casatie va rog sa examinati urmatoarele aspecte:

Instanta a procedat la schimbarea incadrarii juridice a faptei pentru care am fost trimis in judecata si am fost condamnat in prima instanta, apreciindu-se ca nu se poate retine infractiunea de omor ci infractiunea de lovituri cauzatoare de moarte . Raportat la imprejurarea ca de la investirea instantei cu judecarea apelului si pana la solutionarea apelului a intervenit o noua lege penala, **s-au**

facut aprecieri asupra legii mai favorabile raportat la fapta de lovituri cauzatoare de moarte . **Aceste aprecieri au fost facute dupa ce in procesul deliberarii** s-a apreciat ca nu se poate retine infractiunea de omor ci infractiunea de lovituri cauzatoare de moarte .

S-a apreciat de catre instanta de apel ca legea noua este lege mai favorabila cu privire la aceasta infractiune .

Astfel, gasim aprecierile instantei **sub acest aspect in fila 48 a hotararii :**

Cu privire la incadrarea juridica a faptelor , curtea constata ca este intemeiata solicitarea procurorului, in sensul ca se impune aplicarea legii penale mai favorabile conform art 5 din Noul Cod Penal .

Analizand acest aspect in raport de incadrarea juridica a fiecareia dintre faptele savarsite de inculpat, conform celor deja expuse, Curtea constata ca pentru infractiunea de loviri sau vatamari cauzatoare de moarte prev de art 183 cu aplicarea art 75 lit b cod penal anterior si de profanare de morminte prev de art 319 cod penal anterior , ambele cu aplicarea art 33 lit a -34lit b cod penal anterior , pedeapsa rezultanta care s-ar putea aplica ar fi cea a inchisorii intre 5 ani si 23 ani .

Pentru infractiunea de loviri sau vatamari cauzatoare de moarte prev de art 195 rap la art 199 alin 1 noul cod penal si de profnare de morminte prev de art 383 alin 1 noul cod penal , ambele cu aplicarea art 39 noul cod , pedeapsa rezultanta care s-ar putea aplica inculpatului ar fi cea a inchisorii intre 6 ani si 2 luni ani si 16 de ani .

In conditiile in care instanta urmeaza a se orienta catre maximul prevazut de lege pentru infractiunile savarsite de inculpat , rezulta ca mai favorabile pentru inculpat sunt dispozitiile noii legi , chiar daca minimul pedepsei ar fi mai mare decat cel prevazut de legea in vigoare a la data savarsirii faptelor , astfel incat,

in aplicarea dispozitiilor art 5 din noul cod penal , se va proceda la schimbarea incadrarii juridice a faptelor conform celor expuse .

Se observa astfel ca instanta A OMIS SA DEFINEASCA LEGEA MAI FAVORABILA – pronuntandu-se numai pe schimbarea incadrarii juridice , desi face vorbire despre rt 5 noul cod penal .

Rationamentul juridic de apreciere a limitelor de pedeapsa raportat la incadrările juridice mentionate ca fiind cele aplicabile in cauza este GRESIT .

Potrivit art 6 din Codul deontologic al magistratilor, judecatorii au **indatorirea de a asigura suprematia legii** .

Un element definitoriu al principiului securitatii juridice este **principiul legalitatii incriminarii si al legalitatii pedepselor** .

Se observa ca judecatorii instantei de apel **au incalcat acest principiu**, prin necunosterea si neaplicarea conforma a legii .

Astfel , se mentioneaza in hotarare , la f 48 paragraful 8, ca rationament juridic aplicabil :

*pentru infractiunea de loviri sau vatamari cauzatoare de moarte prev de art 183 **cu aplicarea art 75 lit b cod penal anterior** si de profanare de morminte prev de art 319 cod penal anterior , ambele cu aplicarea art 33 lit a -34lit b cod penal anterior , pedeapsa rezultanta care s-ar putea aplica ar fi cea a inchisorii intre 5 ani si 23 ani*

Daca ar fi cunoscut si **aplicat corect normele legale in materie-** cu interpretarile **obligatorii** date in materie de ICCJ – **ar fi inlaturat prevederile art 75 lit b cod penal** – in conformitate cu ***Decizia nr IV / 2005 a ICCJ pronuntata in RIL – publicata in Monitorul Oficial nr 15 din 9 ianuarie 2006.***

Agravanta prevazuta de art 75 lit b vechiul cod penal a fost retinuta de catre judecatorii instantei de apel cu referire la incadararea juridica sub care am fost trimis in judecata- **respectiv pentru infractiunea de omor** .

Cat priveste infractiunea de lovituri cauzatoare de moarte se impune a se observa ca vechiul cod penal nu prevede o cauza de agravare cu referire la subiectul activ calificat **in cadrul normei incriminatoare. Aceasta referire explicita la calitatea de sot se face in noul cod penal in art 199 cod penal.**

Astfel a fost introdus **Art. 199 noul cod penal :**

Violența în familie

(1) Dacă faptele prevăzute în art. 188, art. 189 și art. 193-195 sunt săvârșite asupra unui membru de familie, maximul special al pedepsei prevăzute de lege se majorează cu o pătrime.

Art. 195

Lovirile sau vătămrile cauzatoare de moarte

Dacă vreuna dintre faptele prevăzute în art. 193 și art. 194 a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 6 la **12 ani**.

Modalitatea in care a procedat instanta, de a stabili pedepsele inlauntrul institutiei schimbarii incadararii juridice, fara a parcurge etapa determinarii legii penale mai favorabile raportat la infractiunile pentru care eram judecat **INCALCA PRINCIPIUL LEGALITATII** ce trebuie sa guverneze procesul penal- cu atat mai mult in ceea ce priveste stabilirea pedepsei.

In aprecierile pe care instante era chemata sa le faca asupra criteriului legii penale mai favorabile, **instanta era obligata sa examineze urmatoarele criterii** : legea nouă modifică modul de sancționare a faptei, domeniul de **incidență al normei de incriminare**, condițiile de tragere la răspundere, regimul executării sancțiunilor s.a

Doctrina a încercat sistematizarea situațiilor în care se pune problema aplicării legii penale mai favorabile și regruparea acestora în mai multe categorii, în vederea formulării unor criterii pentru alegerea legii aplicabile.

Acestea ar fi:

a) modificarea condițiilor de incriminare – in speta acest criteriu face ca legea noua sa fie mai nefavorabila- prin introducerea art 199 NCP

b) modificarea condițiilor de tragere la răspundere

c) modificarea regimului sancționator

Atunci când legile succesive prevăd pedepse diferite determinarea legii penale mai favorabile se va face **având în vedere mai întâi limitele pedepsei principale**.

Urmărind aceste criterii observăm NELEGALITATEA HOTARARII sub aspectul **cuantumului pedepsei** principale ce mi-a fost aplicată .

Se cuvine a examina legalitatea hotărârii sub aspectul cuantumului pedepsei ce mi-a fost aplicată și cu privire la neretinerea circumstanțelor atenuante prevăzute de lege.

Potrivit art 76 alin 1 vechiul cod penal, în situația existenței unor circumstanțe atenuante INSTANTA ESTE OBLIGATA să le dea eficiența juridică.

În procesul de individualizare judiciară a pedepsei **judecătorul este obligat să parcurgă etapele prevăzute de lege** pentru a stabili cuantumul pedepsei rezultante . În conformitate cu normele legale aplicabile, art 72, art 76 alin 1 , cu referire la art 74 lit a cod penal, art 73 lit b cod penal anterior , art 80 cod penal anterior , **judecătorul era obligat să aplice prevederile legii din oficiu , inclusiv cu privire la circumstanțele atenuate , de îndată ce ia act de existența acestora.**

Parcursând motivarea hotărârii instanței de apel se observă că judecătorii ce au redactat hotărârea **vorbesc despre aceste circumstanțe atenuate** , inclusiv despre *săvârșirea infracțiunii sub o puternică tulburare* (circumstanța prevăzută de **art 73 lit b cod penal** anterior) .

Nu facem referire la o stare de fapt reală, cât timp **nu am săvârșit infracțiunile de care sunt acuzat** – însă suntem obligați a examina sub aspectul **legalității hotărârea** prin care am fost condamnat . În acest context se impune a examina legalitatea hotărârii așa cum este redactată și **sub acest aspect să o transpunem pe normele legale aplicabile** pentru a vedea **dacă hotărârea respectă cerințele de legalitate impuse de lege privind criteriile de stabilire a limitelor legale ale pedepsei** ce mi-a fost aplicată .

Înalta Curte de Casație și Justiție în hotărâri recente a făcut interpretări cu privire la aprecierea legii penale mai favorabile sub aspectul infracțiunii de lovituri cauzatoare de moarte și sub aspectul individualizării pedepsei din această perspectivă a **determinării corecte a limitelor de pedeapsă** .

Înteleg să aduc în susținerea acestui caz de recurs în casație aprecieri din aceste hotărâri .

Astfel :

Aplicarea legii penale mai favorabile până la judecarea definitivă a cauzei. Loviri sau vătămări cauzatoare de moarte. Circumstanța atenuantă a provocării

În cazul în care instanța a aplicat inculpatului pedeapsa închisorii de 3 ani, pentru săvârșirea infracțiunii de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte, cu reținerea circumstanței atenuante a provocării, **Codul penal anterior constituie legea penală mai favorabilă în raport cu noul Cod penal**, întrucât noul minim special de 6 ani al pedepsei închisorii prevăzut în **art. 195 pentru infracțiunea de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte nu poate fi redus, ca efect al reținerii circumstanței atenuante a provocării**, conform art. 76 alin. (1) din noul Cod penal, sub 4 ani închisoare.

I.C.C.J., Secția penală, decizia nr. 796 din 5 martie 2014

(..)

Examinând, din oficiu, recursul declarat de inculpat și în raport cu prevederile art. 5 C. pen., privind aplicarea legii penale mai favorabile până la judecarea definitivă a cauzei, Înalta Curte de Casație și Justiție constată și apreciază după cum se arată în continuare:

- art. 183 C. pen. anterior prevede pedeapsa închisorii de la 5 la 15 ani, în timp ce art. 195 C. pen. prevede pedeapsa închisorii de la 6 la 12 ani;

- în speță, **împrejurarea că maximul special prevăzut în art. 195 C. pen. - 12 ani închisoare - este sensibil mai mic decât cel prevăzut în art. 183 C. pen. anterior - 15 ani închisoare - deși ar putea induce ideea că legea penală nouă este mai favorabilă, este lipsită de relevanță** câtă vreme, ca efect al aplicării art. 76 alin. (2) C. pen. anterior, pedeapsa stabilită inculpatului a fost coborâtă sub minimul special (de la 5 la 3 ani închisoare), cu aplicarea art. 86¹ C. pen. anterior;

- **dacă s-ar proceda la schimbarea încadrării juridice, din art. 183 C. pen. anterior, în art. 195 C. pen., s-ar crea inculpatului, în propria cale de atac, o situație mai grea** (contrar prohibiției exprimate în principiul non reformatio in pejus) sub următoarele aspecte:

- **înlăturarea inevitabilă a circumstanțelor atenuante judiciare, prevăzute în art. 74 alin. (1) lit. a) și c) C. pen. anterior, neavând corespondent în art. 75 C. pen.**;

- circumstanța atenuantă a provocării (art. 73 lit. b C. pen. anterior - art. 75 alin. 1 lit. a C. pen.), definitiv câștigată cauzei, nu ar mai putea avea ca efect coborârea pedepsei sub minimul special (6 ani închisoare, potrivit art. 195 C. pen. în loc de 5 ani închisoare, potrivit art. 183 C. pen. anterior), **art. 76 alin. (2) C. pen. anterior fiind înlocuit cu art. 76 alin. (1) C. pen., text de lege ale cărui prevederi sunt evident defavorabile inculpatului** din moment ce ar conduce la aplicarea unei pedepse de minimum 4 ani închisoare (în loc de 3 ani închisoare);

- în acest quantum (ce ar reprezenta minimul legal posibil, după cum deja s-a arătat), pedeapsa ar urma să fie efectiv executată într-un loc de deținere, aplicarea art. 91 alin. (1) C. pen. (privind suspendarea executării pedepsei sub supraveghere) fiind exclusă;

- **evitarea încălcării principiului non reformatio in pejus nu ar fi posibilă decât prin „combinarea” art. 195 C. pen. cu art. 74 alin. (1) lit. a) și c), art. 73 lit. b) și art. 76 alin. (2) C. pen. anterior, adică prin crearea unei lex tertia, ceea ce, în mod evident, este inadmisibil.**

Față de cele arătate, legea penală veche - **Cod penal anterior - se învederează a fi mai favorabilă inculpatului.**(...)

**HOTARAREA ESTE NELEGALA SI SUB ASPECTUL PEDEPSEI
COMPLEMENTARE CE MI-A FOST APLICATA – INTERZICEREA
EXERCITARII UNOR DREPTURI**

Prin **Decizia penala nr 358 a Curtii de Apel Pitesti**, pronuntata la data de 18 iunie 2014 de Curtea de Apel Pitesti ca instanta de apel , a fost admis apelul Parchetului de pe langa Tribunalul Arges, apelul subsemnatului inculpat si apelul partilor civile si a fost modificata hotararea primei instante, a Tribunalului Arges, si, in apel, **s-a procedat la schimbarea incadrarii juridice** a faptei pentru care prima instanta m-a condamnat, si rejudecand, s-a facut aplicarea prevederilor art 5 din noul Cod penal si in baza art 386 alin 1 Noul Cod de procedura **penala s-a schimbat incadrarea juridica a faptelor**, din infractiunile prevazute de art 174, 175 alin 1 lit c Cod penal anterior **in infractiunea prev de art 195 rap la art 199 alin 1 noul cod penal .**

Pentru aceasta infractiune instanta de apel m-a condamnat la pedeapsa de 15 ani inchisoare_si 5 ani interzicerea drepturilor prevazute de art 66 alin 1 lit a,b, d, e, f si h din Noul Cod Penal .

Fata de aceasta hotarare apreciez ca s-au aplicat **pedepse in alte limite decat cele prevazute de lege** , caz de recurs in casatie prevazut de art **438 alin 1 pct 12** Noul cod de procedura penala .

Invoc imprejurarea ca **instanta de apel a depasit LIMITELE LEGII** in aplicarea pedepsei interzicerii unor drepturi , interzicandu-mi dreptul prevazut la **art 64 alin 1 lit e NCP – drepturile parintesti .**

Judecatorii instantei de apel erau **obligati a determina cadrul legal** in care se putea lua aceasta masura , in conditiile in care **interzicerea exercitarii drepturilor parintesti constituie o masura extrem de grea ce afecteaza in egala masura si viata fiului meu minor** . Instanta era obligata de lege sa **determine interesul superior al minorului** . Masura interzicerii drepturilor parintesti se putea dispune **numai daca aceasta masura nu afecta in sens negativ viata si personalitatea fiului meu minor .**

In **jurisprudenta Curtii Europene** se apreciaza intr-o cauza impotriva Romnaiei ca ***prin aplicarea automată a sancțiunii***, ea are ca scop **pedepsirea**

inculpatului, iar nu protecția minorului. Cum interesul acestuia este primordial, Curtea a constatat că aplicarea automată a acestei sancțiuni este contrară art. 8 din Convenție .

Curtea a reamintit că examinarea **elementelor care servesc cel mai bine interesele copilului** este întotdeauna de o importanță fundamentală (citând Hotărârea din 7 august 1996 dată în cauza Johansen vs. Norvegia), că **interesul copilului trebuie considerat ca fiind primordial .**

În aceste circumstanțe, Curtea a considerat că nu s-a demonstrat că retragerea absolută și prin efectul legii a drepturilor părintești ale primului reclamant corespundea unei necesități primordiale privind interesele copilului și că, în consecință, urmărirea un scop legitim, anume protecția sănătății, moralei sau a educației minorilor.

În consecință, art. 8 din Convenție a fost încălcat . (cauza Sabău și Pârcălab vs. România).

Fata de aceste aspecte apreciez ca este incident cazul de recurs in casatie prevazut de art 438 alin 1 pct 12 NCPP.

Pentru sustinerea recursului in casatie nu se impun a fi depuse inscrisuri noi . Lucrarile (inscrisurile) necesare solutionarii cauzei se gasesc la dosar.

Depun prezenta cerere in multiplu exemplar, unul pentru instanta si cate unul pentru procuror si pentru fiecare parte .

Pitesti, 15 octombrie 2014

**CIOACA CONSTANTIN CRISTIAN, personal si
prin avocat Maria Vasii**

***DOMNULUI PRESEDINTE AL CURTII DE APEL PITESTI,
SPRE A FI INAINTAT***

INALTEI CURTI DE CASATIE SI JUSTITIE
PENTRU SOLUTIONARE